

meget let vil kunne finde sin Afgjørelse af Enhver, der har blot et løst Kjendskab til de locale Forhold. At det ikke gaaer an ved blot at udelade dette og sige, at Veien skal vedligeholdes, uden at man samtidig siger, om det skal ske som Marvvei og af den, over hvis Grund Veien gaaer, eller hvorledes, troer jeg er indlysende, og at disse to smaa Parceller af denne store Landevei skulle være fuldkommen retløse eller under et Regime, som er heelt forskjelligt fra, hvad der gjælder for alle andre Landeveie, kan jeg ikke troe er retfærdigt eller hensigtsmæssigt. Jeg skal endnu særlig bemærke, at det Stykke af denne Hovedlandevei, der gaaer fra Broen over den omtalte Canal og indtil Strandporten, allerede nu er og behandles som Hovedlandevei; den bestyres af Amtsraadet, og Omkostningerne ved dens Vedligeholdelse fordeles imellem Landet og Byen, saa at der altsaa her kun er Tale om, med Hensyn til det, der nu kommer til, at afgjøre, hvilke Dele deraf der skulle henlægges til Hovedlandeveisgade og hvilke til Hovedlandevei. Jeg troer forøvrigt ikke, at det er hensigtsmæssigt yderligere at dvæle ved dette Spørgsmaal under den følgende Forhandling. Der som Udvalgets Forslag vedtages, vil dette secundaire Spørgsmaal, — som ikke er blevet overseet af Udvalget, men hvorom det, da der ikke i Acterne forelaa det mindste Kjendetegn paa, at det var behandlet af rette Bedkommende, har troet det rettest at udtrykke sig saa forsigtig som muligt — sikkert ikke volde Bæmskelighed; jeg troer, at Communen og Amtsraadet ville enes om, hvorledes disse Bestykker, som hidtil hverken have været under Hovedlandeveisgader eller under Hovedlandeveie, men ere smaa Parceller for sig, skulle deles til den ene og den anden Side; men jeg anseer det paa den anden Side for ønskeligt, at der ved selve Lovens Behandling bringes saa Meget fuldkomment paa det Reue som muligt.

Krigsministeren: Jeg skal dog ligeoverfor nogle Uttringer af den ærede Ordfører tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at der fra Krigsministeriets Side er blevet forsømt Noget, for at denne Sag

kunde foreligge saa fuldstændig oplyst som muligt. Efterat Udvalget havde udarbejdet sin foreløbige Betænkning, blev denne af mig meddeelt Justitsministeren, Indenrigsministeren og Generalauditeuren, af den simple Grund, at jeg paa ingen Maade kunde paatage mig at optræde selvstændig, og de Svar, som disse Myndigheder have givet, ere i Afskrift bleve meddeelte Udvalget. I Indenrigsministeriets Svar ville nu netop de omhandlede Spørgsmaal findes specielt omtalte, og naar den ærede Ordfører bemærkede, at der ikke i Acterne forelaa Noget om, at dette Spørgsmaal havde været Gjenstand for Forhandling, skal jeg dog minde ham om, at jeg i Udvalget udtrykkelig har udtalt, at den oprindelige Redaction af Lovudkastet var den samme som den, der nu er foreslaaet af Udvalget, men at den paa Grund af Indsigelse fra Indenrigsministerens Side var bleven forandret. Jeg skal nu med den høttærede Formands Tilladelse oplæse, hvad Indenrigsministeriet har udtalt i sin Erklæring om Udvalgets foreløbige Betænkning, og jeg vil da lade det høje Thing domme, om man kan sige, at Regjeringen har ladet Udvalget være i Uvidenhed om, at der her forelaa en Dissens, og navnlig en afvigende Mening fra den paa Regjeringens Begne meest competente Myndigheds Side. Indenrigsministeren skriver med Hensyn til dette Punkt: „Denne Indstilling kan jeg ikke billige, men maatte ønske, at Lovforslagets § 2 blev forandret. Det forekommer mig nemlig ubilligt ved nærværende Lov at paalægge Svendborg Amtsraad at overtage de omhandlede Veie og Broer som Dele af Hovedlandeveisgaden, og Saadant stemmer heller ikke med Hovedtanken i Lov af 21de Juni 1867 § 2, der betragter de hidtilværende Hovedlandeveisgader som noget historisk Givet, men ikke uden Amtsraadets Indstilling tilføder Etableringen af nye Hovedlandeveisgader. Der turde ogsaa være endnu mindre Anledning til at yde Nyborg Kjøbstad den Vættelse, som Udvalgets Indstilling tilfigter, hvis Regjeringen gaaer ind paa Udvalgets Indstilling Nr. 5. Efter denne Indstillings Motiver vil nemlig blandt Andet ogsaa den forøgede Byrde, som Udcastets § 2 maatte paaføre Kjøbstaden, være at tage i Betragtning